

РЕШЕНИЕ

№ 268

гр. Бургас, 30.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, VI ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и четвърти март през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Веселка Г. Узунова

Членове: Таня Д. Евтимова
Димитър П. Стоянов

при участието на секретаря Тодорка Ст. Каракерезова
като разглежда докладваното от Веселка Г. Узунова Въззивно гражданско дело
№ 20212100501928 по описа за 2021 година

Производството по делото е по реда на чл.258 ГПК и сл.ГПК.

Образувано е по повод въззивна жалба на „Магис-МГ“ЕООД с ЕИК-201750099 чрез
пълномощника еднолично адвокатско дружество „М.М.“,представявано от адв.М. против
съдебно решение № 261026 от 29.07.2021г., постановено по гр.д. №6383/2020г.по описа на
РС- гр.Бургас ,с което районният съд е ОТХВЪРЛИЛ исковете с правно основание чл.55
ал.1 предл.трето ЗЗД и чл.86 ЗЗД,предявени от въззивното дружество за осъждане на
ответницата М. Д. Щ. с ЕГН-***** с адрес:гр.Бургас,кв.С, ул. О № *** да заплати на
ищеца „Магис –МГ“ЕООД сумата 8087 евро,явяваща се престирана на отпаднало основание
по сключен между страните договор за съвместна дейност от 25.07.2014г.,впоследствие
развален,ведно със законната лихва върху главницата,считано от датата на предявяване на
иска до окончателното изплащане.

С въззивната жалба е оспорено решението на БРС като
неправилно,незаконосъобразно и необосновано,като се твърди,че изводите на районния съд
за неоснователност на предявения иск не кореспондират с представените по делото
доказателства.Въззивникът счита,че някои от доказателствата не са били обсъдени,а други –
неправилно ценени,поради което мотивите на съда са в противоречие с доказателствения
материал и разпоредбите на материалния закон.Заявява се,че тезата в исковата молба е ясна
и безпротиворечива,искът е подкрепен с убедителни доказателства,включително и приетата
СГЕ.От друга страна,ангажираните от ответницата доказателства не са в подкрепа на
твърденията за недължимост на претендираната сума,а свидетелските показания на майката
на ищцата косвено потвърждават изложеното в исковата молба.В мотивите на съдебното
решение съдът не е споделил защитната теза на ответницата,не е коментирал и
свидетелските показания,но е формирал извод,че по делото е останало недоказано валидно
възникнало облигационно правоотношение- извод,който противоречи на доказателствата в

тяхната съвкупност. Прави довод, че оспорването на подписа, положен от ответницата в запис на заповед е останало недоказано, а с приетата СГЕ и удостоверението от „Гранична полиция“ по делото е доказано твърдението на ищеца, че записът на заповед е подписан от ответницата. Позовава се на съдебно решение на ВКС по гр.д.993/2011г.относно разпределението на доказателствената тежест при твърдения на страните за каузално правоотношение, във връзка с което е издаден запис на заповед. Посочва, че макар съдът да не е разпределил доказателствената тежест по този начин, ищецът е представил доказателства за начина на предаване на сумата, за да не счете съдът, че предаването и следва да се счита за доказано с факта на издаване на запис на заповед. Въззивникът счита, че е представил доказателства за съществуването на връзка между запис на заповед и твърдяното каузално правоотношение, в това число и предаването на сумата, като елемент от неговия фактически състав, ангажирани са и доказателства във връзка с преддоговорните отношения между страните, както и доказателства относно изпълнението на договорните отношения, като дори майката на ищцата косвено е потвърдила за дейността на дъщеря си по продажба на дърва за огрев в Гърция. Прави се довод, че наличието на вземане е надлежно отразено и в ГФО на дружеството, поредица от години след възникването му. Отправя се искане до въззивния съд да отмени решението на БРС и да постанови решение, с което да бъде уважен предявеният иск, няма доказателствени искания, претендира разноски.

Въззиваемата М.Щ. чрез пълномощника си адв.Илчева-Тодорова е подала в срок писмен отговор на въззивната жалба, оспорвайки я като неоснователна. Изразява се становище, че решението на БРС е правилно, законосъобразно и обосновано от доказателствата по делото, като се сочи, че ищецът на първо място не е успял да докаже валиден договор за съвместна дейност, сключен между страните. Намира, че правилно в тази връзка БРС е приел, че показанията на св.Здравчев са недопустими, съгласно чл.164 ал.1 т.3 ГПК. Направен е анализ и на показанията на св.Щ., като се сочи, че от нейните показания става ясно, че дъщеря и е теглила кредит за склада за дърва, но го е закрила през 2011г. По въпроса за връзката между запис на заповед и конкретното каузално правоотношение, като причина за издаването му въззиваемата се позовава на трайната съдебна практика, като сочи, че в случая е установена нищожност на запис на заповед, той не е породил менителнично задължение. Всяка от страните следва да докаже твърденията си за каузалното правоотношение, във връзка с което е издаден записът на заповед, като в случая такива твърдения е изложил ищецът, но не е успял да докаже възникването на твърдяното каузално правоотношение. Моли решението на БРС да бъде потвърдено, няма доказателствени искания, претендира разноски.

В съдебно заседание въззивното дружество се представлява от адв.М., който поддържа въззивната жалба и моли за уважаването и. Не сочи нови доказателства.

Въззиваемата М.Щ., редовно уведомена, не се явява. Представя се от адв.Илчева-Тодорова, която оспорва въззивната жалба. Не представя нови доказателства.

При служебната проверка на атакуваното съдебно решение по реда на чл.269 ГПК БОС намери, че същото е валиден, но недопустим съдебен акт.

Пред БРС ищецът „Магис-МГ“ЕООД е предявил срещу ответницата М. Д. Щ. осъдителен иск, предявен по реда на чл.415 ал.1 т.3 ГПК след отхвърляне на заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл.417 ГПК по ч.гр.д.№5287/2020г.по описа на БРС. Ищецът е отправил до съда искане за осъждане на ответницата Щ. да му заплати сумата 8 087 евро, като е твърдял, че сумата и е била предадена от дружеството и получена от нея с цел откриване на склад за дърва в Гърция и съвместна търговска дейност, за обезпечаване на които е издаден запис на заповед от 25.07.2014г., който заповедният съд е приел, че е нищожен. В обстоятелствената част на исковата молба твърденията на ищеца са били неясни досежно конкретните договорености между него и ответницата във връзка и в изпълнение на които ищецът твърди, че е предал на ответницата процесната сума. Ищецът е

заявил,че през 2014г. е предоставил на ответницата търговско пълномощно с право да представлява дружеството пред контрагенти в Гърция относно осъществяване на доставки на дърва за огрев,включително и право да инкасира суми.Твърдял е,че в процеса на съвместната им работа ответницата предложила на ищеца да открие склад в Гърция и да продава от свое име дървата,които дружеството доставя там.Ищецът одобрил идеята и предоставил на ответницата „финансова помощ“- процесната сума от 8087 евро,за да уреди място за склад и да започнат доставките на дърва.По отношение процесния запис на заповед ищецът е заявил,че същият е бил издаден от ответницата в деня на предаването на сумата в брой. В исковата молба се твърди, че ответницата не е открила склад ,обещавала да върне парите,но не сторила това и след настъпване на падежа на задължението.

БРС е приел,че твърденията на ищеца сочат на облигационно правоотношение по сключен между него и ответницата Щ. договор за гражданско дружество/съвместна дейност/,без да съобрази,че в исковата молба не са изложени ясни и безпротиворечиви твърдения за сключване на такъв договор,като по отношение на процесната сума ищецът не е заявил твърдение,че същата представлява неговата вноска в учредено ДЗЗД, а е посочил,че сумата е предоставил на ответницата като „финансова помощ“,за да намери място за бъдещия склад,която сума тя се е задължила да му върне. Ищецът не е твърдял,че е развалил сключен с ответницата договор за гражданско дружество, а че ответницата не му е върнала процесната сума.

В доклада си по чл.140 ГПК районният съд е дал правна квалификация на предявения иск по чл.55 ал.1 ЗЗД,в разрез с възприетото становище,че каузалното правоотношение,по което ищецът твърди,че е предал на ответницата процесната сума е по договор за съвместна дейност /ДЗЗД/.

С постановеното съдебно решение БРС се е произнесъл по иск с правно основание чл.55 ал.1 ЗЗД- за връщане на сумата от 8087 евро,като престирана на отпаднало основание по сключен между страните договор за съвместна дейност от 25.07.2014г.,впоследствие развален.

В хода на въззивното производство БОС констатира нередовността на исковата молба,като същата е оставена без движение и на ищеца са дадени указания да внесе уточнения,с които да отстрани неяснотите и противоречията в твърденията си в исковата молба относно конкретното каузално правоотношение,по което твърди,че е предал процесната сума на ответницата.

С внесените уточнения ищецът вече заявява изрично и безпротиворечиво твърдение,че не твърди да е сключвал с ответницата договор за гражданско дружество. Заявено е ясно твърдение,че сумата не е била предадена на ответницата и във връзка с преддоговорни отношения. Изяснено е ясно и безпротиворечиво,че ищецът твърди предаване на сумата на ответницата с цел да бъде финансирано откриването на склад за дърва от Щ. в Гърция, в който тя да продава от нейно име дърва,доставяни от ищцовото дружество. Във второто уточнение на исковата молба ищецът заявява,че при получаване на сумата ответницата е поела безусловен ангажимент, че ще я върне на дружеството,като конкретна крайна дата на връщане не е била уговаряна,нито е уговаряна възнаградителна лихва или връщане на сумата на вноски. Уговорката относно връщането на сумата според твърденията на ищеца е била,че ответницата ще я ползва за откриване на склад в Гърция и ще я върне на ищеца в максимално кратък срок от реализираната от нея печалба от бъдещия склад, по възможност в рамките на един сезон от функционирането на склада. Склад за дърва ответницата Щ. не открила,не върнала на ищеца и получената сума,като преустановила напълно контактите си с ищцовото дружество.

Въз основа на направените уточнения на исковата молба се налага извод,че ищецът не е твърдял да е предал на ответницата процесната сума на основание сключен договор за съвместна дейност/ДЗЗД/по смисъла на чл.357 и сл.ЗЗД ,който договор впоследствие е

развален, както неправилно е приел БРС. Няма твърдения, че сумата представлява направена от ищцовото дружество парична вноска за постигане на обща цел - откриване на склад за дърва от ДЗЗД. Ищецът не претендира процесната сума като разноски и/или вреди по смисъла на чл.364 ЗЗД, нито като дял от общата собственост на ДЗЗД поради прекратяването му по смисъла на чл.359 ал.3 ЗЗД. Следва да се отбележи също, че съобразно правната уредба на договора за гражданско дружество е изключена възможността съдружник да предяви иск с правно основание чл.55 ЗЗД срещу друг съдружник за връщане на внесена от него в дружеството парична вноска на отпаднало основание поради прекратяване на договора за дружество.

Въз основа на направените уточнения на исковата молба във въззивното производство БОС намери за изяснено, че каузалното правоотношение на основание на което ищецът твърди, че е предал на ответницата процесната сума е договор за заем по смисъла на чл.240 ЗЗД. Обстоятелството, че се твърди предоставяне на сумата с конкретна цел - откриване на склад за дърва в Гърция не променя този извод, тъй като няма законови пречки за предоставяне на целеви заеми. Липсата на уговорка относно дължима от заемополучателя възнаградителна лихва, както и уговореният срок за връщане, обвързан с реализираната от ответницата печалба от бъдещия склад/а не конкретна дата/, също не представляват основание за друга правна квалификация, тъй като тези допълнителни уговорки по заемното правоотношение подлежат на свободно договаряне.

По гореизложените съображения и въз основа на така внесените уточнения в исковата молба въззивният съд намери, че БРС се е произнесъл по непредявен иск с правно основание чл.55 ЗЗД вр.с чл.357 и сл.ЗЗД, поради което обжалваното съдебно решение следва да бъде обезсилено като процесуално недопустимо, а делото - върнато на БРС за ново разглеждане и произнасяне по действително предявеният иск с правно основание чл.240 ЗЗД от друг съдебен състав на БРС.

При новото разглеждане на делото БРС следва да изготви нов доклад по чл.140 ГПК, като очертае действителния предмет на спора между страните и посочи каузалното правоотношение, във връзка с което ищецът заявява, че е издаден нищожният запис на заповед, а именно - облигационно правоотношение по договор за заем, съобразно което правната квалификация на предявения иск е по чл.240 ЗЗД. Тъй като исковото производство се е развило след заповедно производство, приключило с разпореждане, отхвърлящо заявлението на ищеца за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл.417 ГПК, то правната квалификация следва да се прецизира и във връзка с чл.415 ал.1 т.3 ГПК, а не с чл.422 ал.1 ГПК, както погрешно е посочил БРС в доклада си по чл.140 ГПК. При новото разглеждане и изготвянето на новия доклад по чл.140 ГПК районният съд следва да разпредели доказателствената тежест съобразно правната квалификация на предявения иск, като даде надлежни указания на страните относно подлежащите на доказване факти.

Тъй като с настоящото съдебно решение се обезсилва решението на БРС и делото се връща за ново разглеждане, разноски в полза на страните не се присъждат.

Въззивното решение няма да подлежи на касационно обжалване съгласно чл. 280, ал. 3, т. 1, предл. второ от ГПК с оглед цената на иска под 20 000 лв., тъй като делото е търговско.

Мотивиран от гореизложеното Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА съдебно решение № 261026 от 29.07.2021г., постановено по гр.д.№6383/2020г.по описа на РС- гр.Бургас.

ВРЪЩА делото на БРС за ново разглеждане и произнасяне по действително предявеният иск с правно основание чл.240 ЗЗД вр.с чл.415 ал.1 т.3 ГПК от друг съдебен състав при съобразяване на мотивите,изложени в настоящото решение и уточненията на исковата молба,направени във въззивното производство.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл.280 ал.3 т.1 предл.второ ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____